

SADURCZYKUS TIMES

MARZEC 2006

Drogi Czytelniku!

Sadurczykus Times to gazetka opisująca aktualności ze świata ,z Polski ,jak również te pochodzące z „małej ojczyzny” 9LO.

Marcowy numer naszego magazynu został w całości poświęcony Izraelowi.

16 marca 2006 roku naród ten odwiedził Dziewiątkę, dzięki czemu mogliśmy spotkać się z jego kulturą , klimatem oraz nawiązać międzynarodowe znajomości.

Ich wizyta była inspiracją do bliższego zapoznania się z historią Izraela zarówno współczesną jak i tą opisującą dzieje narodu wybranego.

Mamy nadzieje iż lektura naszego mini czasopisma sprawi Wam dużą przyjemność, jak również dostarczy interesujących wiadomości.

Redaktor naczelna Katarzyna Rzucidło

Spis treści:

3	Historia narodu wybranego w czytelnych i wygodnych punktach
4-5	Izrael XX wieku. Autonomia Palestyńska.
6-7	Wizyta młodzieży izraelskiej w 9LO. Punkt widzenia uczniów naszego liceum oraz jedyny i niepowtarzalny wywiad z Hilą i Shahar – nastolatkami z Izraela.
7-8	Holocaust = zagłada.

Historia narodu wybranego

1. Stworzenie świata, początek i upadek człowieka :

- stworzenie pierwszych ludzi: Adam i Ewa
- upadek człowieka: Adam, Ewa, Kain, Abel
- potop: historia Noego
- wieża Babel – pomieszanie języków

2. Początek narodu wybranego: czterej Boży mężowie:

- Abraham – ojciec wierzących; Przymierze z Bogiem, Abraham poznaje Imię Boże
- Izaak syn Abrahama
- Jakub syn Izaaka, zmiana imienia na Izrael ponowienie Obietnicy
- Józef jeden z 12 braci

3. Niewola egipska: 430 lat

- ok. 1650 p.n.e. - Józef sprzedany do Egiptu
 - po wyjaśnieniu snu faraona Józef jest ważną osobą w państwie
 - po zmianie faraona - utrata wpływów;
- niewola aż do Mojżesza.

4. Mojżesz wyjście z niewoli i Prawo:

- 1301-1234 p.n.e. faraon Ramzes II
 - ok. 1240 p.n.e. Wyjście z Egiptu.
- Przekazanie Prawa na górze Synaj

5. Pierwszy spis ludności:

- policzenie ludu na pustyni synajskiej
- niewiara ludu

6. Pustynia: wędrówka i śmierć na pustyni

- 40 letnia wędrówka i błądzenie po pustyni
- dojście do równiny Moabu przez ocalałych powyżej 20 roku życia

7. Drugi spis ludności – policzenie ludności na równinie Moabu, śmierć Mojżesza

W tym miejscu kończy się Pięcioksiąg Mojżesza.

AUTONOMIA PALESTYŃSKA

4 maja 1994 roku w Kairze (Egipt) podpisano izraelsko-palestyńskie Porozumienie Gaza-Jerycho. Był to Układ o Utworzeniu Ograniczonej Autonomii Palestyńskiej w Strefie Gazy i Jerycha.

19 maja 1994 roku w Londynie (Wielka Brytania) rozpoczęły się pokojowe rozmowy izraelsko-jordańskie. 25 maja Izrael i Jordania ogłosiły zakończenie wojny. 26 października 1994 roku na przejściu granicznym w dolinie Arava podpisano porozumienie pokojowe między Izraelem i Jordanią. Izrael przekazał Jordanii 300 km² pustyni Negew, oraz skrawki ziemi nad Jordanem, które z kolei Jordańczycy wydzierżawili żydowskim osadnikom. Król Husajn uzyskał zwierzchnictwo nad Wzgórzem Świątynnym. Suwerenność polityczną nad Jerozolimą zachował Izrael.

28 września 1995 roku podpisano w Waszyngtonie (USA) izraelsko-palestyński układ Oslo II, regulujący przekazywanie władzy na Zachodnim Brzegu Jordanu Autonomii Palestyńskiej i zasady wycofywania wojsk izraelskich.

4 listopada 1995 roku żydowski fanatyk religijny Jigal Amir zamordował premiera Icchaka Rabina.

Pomimo trwającego procesu pokojowego radykalne grupy arabskie kontynuowały zamachy terrorystyczne w Izraelu. W całym 1995 roku w różnych palestyńskich zamach zginęło 100 Izraelczyków, a 500 zostało rannych.

W dniach 12-28 kwietnia 1996 roku izraelska armia przeprowadziła odwetową operację "Grona Gniewu (II)" wymierzoną w bazy Hezbollahu w południowym Libanie.

W okresie 1989-1996 do Izraela przyjechało ponad 610 tys. Żydów z krajów byłego ZSRR. Z Ukrainy ponad 174 tys. imigrantów, z Rosji 184 tys., z Białorusi ponad 53 tys., z Mołdawii 39 tys., z państw nadbałtyckich ponad 16 tys., ze środkowej Azji ponad 125 tys. i z innych 17 tys. Żydów.

W 1996 roku Izrael oddał Palestyńczykom 9% Zachodniego Brzegu Jordanu.

6 września 1997 roku premier Benjamin Netanjahu oświadczył, że zamachy bombowe palestyńskich terrorystów zwalniają Izrael od obowiązku realizacji porozumień zawartych w Oslo. W ten sposób Izrael zrezygnował z przekazywania dalszych terenów Autonomii Palestyńskiej i zawieszono wszystkie rozmowy pokojowe.

W dniach 15-23 października 1998 roku prowadzono rozmowy pokojowe izraelsko-palestyńskie w Wye Plantation w USA. Uczestniczyli w nich prezydent USA Bill Clinton oraz król Jordanii Husajn. Rozmowy zostały zakończone podpisaniem porozumienia. 22 listopada Izrael przekazał Autonomii Palestyńskiej 10 miasteczek i 18 wiosek w pobliżu Dżenin i uwolnił licznych więźniów. Jednakże strona palestyńska łamała wszelkie zawarte porozumienia i 7 grudnia rząd izraelski odstąpił od planowanego na 18 grudnia terminu drugiej fazy wycofania wojsk izraelskich z terytoriów palestyńskich.

4 września 1999 roku premier Ehud Barak zawarł memorandum izraelsko-palestyńskie w Szarm el-Szejk. Była to konkretyzacja zawartych wcześniej porozumień. Na mocy porozumienia Izrael przekazał Palestyńczykom kolejną ziemię.

W dniach 21-23 maja 2000 roku Izrael ostatecznie opuścił strefę bezpieczeństwa w południowym Libanie.

W dniach 11-25 lipca 2000 roku prowadzono rozmowy izraelsko-palestyńskie w Camp David w USA. Sztywne stanowisko Arafata w sprawie Jerozolimy doprowadziło do zerwania rozmów. Prezydent USA Bill Clinton obarczył odpowiedzialnością za ich niepowodzenie Jasera Arafata.

16 marca 2006 rok czwartek

Na pierwszy rzut oka mogłoby się wydawać, że jest to kolejny zwykły dzień w szkole. Jednak już od około tygodnia całe 9LO przygotowywało się do wizyty gości z Południa. Mowa tu o Izraelu. Ochotnicy z klas pierwszych, drugich, trzecich oraz grono pedagogiczne (w tym pani dyrektor Bielecka) szykowali się na przyjęcie młodzieży z Izraela: mieli uroczyste powitać przybyszów na sali gimnastycznej, a następnie zaopiekować się nimi w klasach i nawiązać nić porozumienia.

Około godziny 16 na ulicy Struga pojawiły się trzy wielkie autobusy a z ich wnętrza wydostali się oszołomieni i zziębnięci młodzi ludzie wraz z swymi mentorami i ochroniarzami.

Bramy naszej szkoły były dla nich szeroko otwarte a nasze „dziewiątkowe” społeczeństwo powitało ich z pełną przyjaźnią aprobatą i gościnnością. Po krótkiej uroczystości powitalnej udaliśmy się wraz z obcokrajowcami do mniejszych sal. Był to odpowiedni czas, by porozmawiać o zainteresowaniach oraz...przeprowadzić wywiad.

Idealnymi obiektami, które mogły udzielić odpowiedzi na kilka malutkich pytań ,okazały się dwie sympatyczne dziewczyny : Hila i Shahar , które powitały propozycje wywiadu z uśmiechem na twarzy.

-Jak minęła podróż?

(śmiej) Oj!...była bardzo długa i męcząca...jechaliśmy chyba 5godzin z Krakowa, praktycznie bez postoju i toalety. To było trochę niewygodne i trudne do wytrzymania(Shahar).

-Co sądzicie na temat spotkań (takich jak to dzisiejsze) z młodzieżą z innych krajów?

Myślę, że są bardzo dobre i potrzebne. Atmosfera na dole (na sali gimnastycznej) była bardzo przyjazna, nie spodziewałam się tak miłego przyjęcia(Hila).

Ale z drugiej strony jest to trochę trudne i krępujące, kiedy jest się w zupełnie obcym kraju i trzeba nawiązać kontakt w tak krótkim czasie, bo niestety niedługo musimy jechać na uroczystość w centrum(Shahar).

-Czyli chcielibyście, zostać z polską młodzieżą dłużej?

Oczywiście, że tak.

-Czy podoba wam się nasza szkoła?

Tak. Ale bardziej podoba mi się atmosfera, która tu panuje(Hila).

-Czy chcielibyście odwiedzić naszą szkołę jeszcze raz?

Tak(śmiej)!

-Co robicie w wolnym czasie w waszym kraju?

Prawdopodobnie podobne rzeczy do was. Chodzimy na imprezy, słuchamy muzyki, często chodzimy na plażę(Shahar).

-Czy któraś z was mówi po polsku?

Niestety nie(obie). Ale mój dziadek był Polakiem. Kiedy w Polsce było ciężko przeniósł się do Anglii. Mieszkałam tam przez większą część swojego życia, dopiero rok temu przeprowadziłam się do Izraela(Hila).

-Jakiej muzyki słuchacie?

Tej po angielsku(śmiech), hip-hopu, trance'u, rocka.

-Co chcecie robić po szkole?

W naszym kraju jest przymus pójścia do armii. Dziewczyna musi służyć przez 2 lata, a chłopak przez 3lata. Dopiero po armii można się zastanowić nad studiami. Jeszcze nie jestem pewna ,co chce robić później(Shahar).

-Jaki jest grafik waszej podróży?

Byliśmy już w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Zakopanym, w Oświęcimiu a po jutrze jedziemy do Treblinka.

-Dziękuję za rozmowę.

Wywiad przeprowadziły Katarzyna Rzucidło, Magdalena Jać, Karolina Gileta.

HOLOCAUST

– określenie stosowane do prześladowań i zagłady milionów Żydów przez władze III Rzeszy oraz jej sojuszników w okresie II wojny światowej. Jest synonimem pojęcia **Szoah**, **Szoa** (hebr.- całkowita zagłada, zniszczenie), uważanego przez niektórych za stosowniejsze, gdyż nieodwołujące się do pozytywnego znaczenia całopalenia. W Polsce używa się ponadto terminu **Zagłada**.

Polityka zagłady rozpętana w 1942 roku, trwała ok. 30 miesięcy (poprzedzała ją akcja T4, obejmująca zagładę osób psychicznie chorych, w czasie której opracowano technologię masowych mordów). Liczba ofiar holocaustu jest szacowana na 5-6 milionów, choć dokładna liczba nie jest znana z powodu braku kompletnych ewidencji oraz systematycznego niszczenia archiwów i zacierania śladów przez władze niemieckie w obliczu klęski wojennej. Jedna trzecia tej liczby, czyli ok. 2 miliony, stanowiły dzieci.

Świat Po Holocaustcie...

Na gruncie żydowskim

Wzmocniły się ruchy syjonistyczne, dążące do budowy niezależnego państwa Izrael. Wielu Żydów uznało, że tylko istnienie takiego państwa uchroni ich w przyszłości od powrotu skrajnego antysemityzmu. W latach 1944-1948 większość Żydów z Europy Środkowej wyemigrowała – najczęściej do Izraela. Zagłada stała się jednym z najważniejszych etapów konstytutywnych w samo-postrzeganiu Żydów.

Na gruncie politycznym

Światowa opinia publiczna powszechnie potępiła nazizm, antysemityzm i rasizm. Skompromitowane zostały wszelkie analogiczne idee polityczne, w tym nacjonalistyczne. W miarę upływu dziesięcioleci jednak rozmiar potępienia malał i dziś – w miarę rozwoju idei wolności słowa – piętnowanie partii i wypowiedzi antysemickich i nacjonalistycznych wyraźnie zmalało. II wojna światowa została uznana za konflikt przełomowy, po której Europa winna przemyśleć swą istotę. Efektem były działania jednoczące i powstawanie wspólnoty europejskiej

Na gruncie prawnym

Odpowiedzialnych za prowadzenie eksterminacji oskarżono po wojnie w ramach procesów norymberskich, zaś zbrodnie te uznano za zbrodnie przeciwko ludzkości, nie podlegające przedawnieniu. Kategoria zbrodni przeciwko ludzkości była odtąd stosowana wobec innych ludobójstw.

Na gruncie moralnym

Rozpoznano rozmaite stopnie odpowiedzialności za holocaust. Uznano odpowiedzialność sprawców, ale także osób, instytucji i państw, które wspomagały całą maszynę zagłady (szmalcownicy, policje granatowe, linie kolejowe itp.), lecz także odpowiedzialność osób szerzących od wieków niechęć bądź nienawiść względem Żydów.

Na gruncie teologicznym

Powstały tezy próbujące wyjaśnić „milczenie Boga” wobec holocaustu, odwołujące się do cierpienia Hioba, tzw. „zakrytego oblicza Boga”, kary za grzechy bądź rezultatu wolnej woli człowieka. W judaizmie powstała istotna debata nad znaczeniem życia ludzkiego, nad priorytetem nakazu ratowania życia nad nakazem uświęcenia Boskiego Imienia (poświęcenia się).

Na gruncie kulturowym

Holocaust stał się tematem licznych książek i filmów, w tym opartych na wspomnieniach, jak i produkcjach fikcyjnych